

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XXVII.

Január-Február

2024

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Číslo 1-2

Požehnanie

Tohtoročné vianočné obdobie bolo veľmi krátke, no verím, že sme ho prežili o to intenzívnejšie. Súčasťou sviatočných dní Vianoc, zvlášť sviatku Zjavenia Pána a dní v jeho blízkosti, býva zvyk požehňávania príbytkov. Táto obyčaj pochádza ešte zo stredoveku a má veľký duchovný význam. Vyjadrujeme tým, že miesto kde žijeme, prípadne pracujeme chce byť spájané s pôsobením Božej milosti. Teda, že všetko čo sa v tomto dome a príbytku bude diať, chce byť na Božiu slávu. Alebo ako hovorí jedna z modlitieb požehnaní – aby všetci, ktorí bývajú v tomto dome, i tí, ktorí budú do tohto domu prichádzať, pocítili lásku i pokoj, ktoré pochádzajú od Pána.

Ten, kto si dá požehnať svoj

príbytok, zasväcuje ho Bohu a zároveň vyjadruje, že v tomto príbytku chce žiť aj so svojou rodinou v duchu kresťanstva v láske, porozumení a modlitbe. Pri tzv. trojkráľovom požehnaní sa značia veraje príbytkov znakom 20-C+M+B-24, kde čítame označenie príslušného roku a podľa tradície mená troch „kráľov“ Caspar, Melchior a Balthasar. Presnejšie však ide o skratku latinského výrazu – Christusmansionembenedicat – Kristus, nech žehná tento dom. Požehnanie je svätenina, môže ho v tomto prípade vykonať i laik, ktorý si z kostola prinesie požehnanú vodu a kriedu, ktorou označí veraje svojho príbytku.

(pokračovanie na strane 2)

Požehnanie

(pokračovanie zo strany 1)

Existuje k nemu aj text krátkej domácej liturgie. Napriek tomu som rád, že v tomto roku sa prihlásilo rekordné množstvo tých, ktorých som mohol navštíviť a sprostredkovať im Pánovo požehnanie. Je to znak žijúceho spoločenstva, ktoré spolupracuje s Božou milosťou a chce kráčať s Božím požehnaním cestami tohto sveta. Ako pripomína pápež František: „Tým veľkým Božím požehnaním je Ježiš Kristus; to je ten veľký Boží dar, jeho Syn. Je požehnaním pre celé ľudstvo, je požehnaním, ktoré nás všetkých zachránilo. Je večným Slovom, ktorým nás Otec požehnal, keď sme boli ešte hriešnici“ (Rim 5, 8), hovorí svätý Pavol: Slovom, ktoré sa stalo telom a obetovalo sa za nás na kríži“. Prajem všetkým nám, aby sme s Božím požehnaním kráčali aj cez dni tohto nového roka.

Milan Cehlárik, administrátor

Liturgické okienko

Eucharistická modlitba

Postupne sme sa prepracovali až k najdôležitejšej časti sv. omše. Všeobecné smernice Rímskeho misála uvádzajú túto časť slovami: „Teraz sa začína ústredná a vrcholná časť celého slávenia – eucharistická modlitba, modlitba vzdávania vďaky a posvätenia.“ Pôvodne v misály bola iba jedna eucharistická modlitba, ktorá sa používala stále. Dodnes ju poznáme pod názvom „Rímsky kánon“ a rozoznáme ju podľa toho, že je rozsiahlejšia a napr. sú v nej spomínané známe skupiny svätých. Od liturgickej reformy Druhého vatikánskeho koncilu však máme aj ďalšie tri eucharistické modlitby. Druhú eucharistickú modlitbu, ktorá má základ v Apoštolskej tradícii a tretiu eucharistickú modlitbu, ktorá má novú skladbu. Napokon štvrtú eucharistickú modlitbu inšpirovanú sv. Bazilom. Neskôr boli pridané aj eucharistické modlitby za zmierenie a eucharistické modlitby za rozličné potreby. Tu vidíme akú krásnu rozmanitosť nám ponúka liturgia. Možnosť obmieňať jednotlivé eucharistické modlitby nám môže pomôcť, aby sme si počas tejto najdôležitejšej časti sv. omše udržali aktívnu pozornosť, ktorú by sme inak mohli stratiť tým, že slová často opakujúcich sa modlitieb už poznáme spamäti.

Každá eucharistická modlitba začína pozdravom kňaza – Pán s vami. Tento pozdrav – Dominus vobiscum – nachádzame už v Apoštolskej tradícii Hipolyta odkiaľ prešiel do spoločného užívania a spomí-

najú ho všetky liturgické tradície. Pozdravu uprostred sv. omše nám naznačuje, že teraz vstupujeme do najdôležitejšej modlitby. Nasleduje výzva – hore srdcia, ktorá nás chce pozdvihnúť od pozemských starostí a vyzdvihnúť naše srdcia k Bohu. Následne prichádza pozvanie k Eucharistii: „Vzdávajme vd'aky Pánovi, nášmu Bohu.“ Vzdávajme vd'aky, sa po grécky hovorí eucharistisomen: toto sloveso (ktoré tvorí koreň slova Eucharistia) obsahuje a vyjadruje tému vd'akyvzdania. Po odpovedi ľudu: „Je to dôstojné a správne,“ kňaz pokračuje: „Je naozaj dôstojné a správne, dobré a spásanosné vzdávať vd'aky...“ Vzdávať vd'aky je našou povinnosťou; Ježišovi záležalo na poďakovaní sa.

V prefácii a ďalších častiach eucharistickej modlitby budeme pokračovať nabudúce.

(spracované podľa Ildebrando Scicolone OSB „Eucharistia utvára Cirkev“)

Lectio Divina

Starobylý spôsob, ako s úžitkom čítať Božie slovo a aplikovať ho do svojho života sa volá „Lectio Divina“, čo doslova znamená „božské čítanie“, ale prekladá sa aj ako „duchovné čítanie“. Lectio Divina je známe od prvých storočí cirkvi, už Origenes použil grécku frázu thea anagnosis (Božské čítanie), aby opísal spôsob, ako sa priblížiť prostredníctvom Písma k Bohu a k jeho vôli. Táto prax sa stala bežnou, keď púštni otcovia a matky urobili Božie slovo základom pre svoju osobnú modlitbu. Krátko na to svätý Benedikt urobil prax Lectio divina základnou normou západného mníšstva. Od najstarších storočí až po dnešné časy je Lectio Divina životnou praxou, ktorá nás pozýva do intímneho vzťahu s Bohom.

LECTIO – ČÍTANIE: Čítanie vybraného textu, napr. podľa rozpisu na každý deň. V diári nájdete pri každom dni súradnice evanjelia na deň, podľa liturgického kalendára. Čítajte pomaly, neunáhle, v duchu modlitby, nahlas a potom znova aspoň trikrát. Nechajte text na seba pôsobiť, nesnažte sa ho len intelektuálne pochopiť. Všimnite si najmä slová, slovné spojenia či vety, ktoré sa vás dotkli. S vierou očakávame, že Boh prehovorí prostredníctvom Slova a Ducha k našej duši.

MEDITATIO – ROZJÍMANIE: Tento druhý krok vás pozýva zamyslieť sa nad Slovom – slovami,

slovnými spojeniami, vetami, ktoré vás oslovili, a nechať ich vystúpiť do popredia. Zapište si ich a dovoľte im preniknúť do hĺbky vášho srdca. Opakujte si ich znovu a znovu a uvažujte pritom o pocitoch alebo emóciách, ktoré vo vás vyvolávajú. Spýtajte sa samých seba: „Čo mi cez tieto slová hovorí Duch Svätý?“ Čo pre mňa znamenajú tieto slová? Čo Boh skrze ne hovorí k môjmu srdcu? Táto časť je ako Máriina odpoveď v Lukášovi (2,51), kde sa píše, že „zachovávala všetky slová vo svojom srdci.“

ORATIO – MODLITBA: modlitba podľa Božieho slova (svojimi slovami) Táto časť pobáda k odpovedi v modlitbe. Keď ste si opätovne prečítali a uvažovali ste nad slovami, frázami a vetami, ktoré sa vás dotkli, a keď ste si položili otázky súvisiace s nimi, zoberte si teraz tieto myšlienky k srdcu a vytvorte modlitbu. Svoju vlastnú osobnú odpoveď Pánovi. Povedzte Bohu, čo máte na srdci, ponúknite mu v modlitbe odpoveď lásky, vďačnosti, prosby či príhovoru. Ticho sed'te, napíšte modlitbu, nakreslite obrázok, jednoducho odpovedzte čínorodým spôsobom na slovo, ktoré ste dostali.

KONTEMPLATIO – KONTEMPLÁCIA: Vnútorňý pohľad srdca na Ježiša, ktorý „vystupuje“ z textu; teda pohľad na Ježiša, ktorého jednu vlastnosť som spoznal pri rozjímaní nad textom. Tu je priestor, spočinuť v Bohu. Stávame sa neaktívnymi a jednoducho prebývame v Bohu ako

jeho milovaní. Toto nie je jednoduché a vyžaduje si to trpezlivosť a disciplínu. Jednoducho zotrvať na chvíľu v pokoji a dovoľte Pánovi milovať vás a upevňovať vo vašom srdci slová, ktoré vám doteraz dal v tomto procese lectio divina. Toto je modlitba prítomnosti, je to smerovanie od rozhovoru k zjednoteniu.

ACTIO – KONANIE: Sformulujem si jednu krátku vetu, ktorú si budem cez deň pripomínať.

Spracované podľa www.lectiodivina.sk

Nechajte deti prichádzať ku mne...

Deti sú nádherné bytosti. Sú istou podobou Ježiša, ktorú človek dokáže na svete sprítomniť. Dieťa je čistá duša nevinná a zraniteľná. Človeku sa často stáva, že sa stavia do pozície Boha, no pritom si ani neuvedomuje, že Boh sám nám túto príležitosť dáva. Dáva rodičom možnosť vytvoriť niečo nové, nový život z lásky, vymodelovať ho a nasmerovať na cestu

za Pánom. Je to veľmi zodpovedná, no nádherná úloha. Malá detská dušička je ľahko ovplyvniteľná a krehká. Deti mnohým veciam nechápu, majú množstvo otázok, ktoré aj nám dávajú príležitosť zamyslieť sa. K rôznym činom ich inšpirujú nielen rodičia, ale aj ich okolie. Čo môžem urobiť pre to, aby som bol/a pre ne dobrým príkladom? Je ťažké si často len udržať trpezlivosť a zachovať pokoj. Občas stačí iba obrátiť list, dať deťom príležitosť hovoriť a aspoň nachvíľu načúvať. Možno práve takéto moment mi bude slúžiť ako zdroj nového poznania. Vytvárajme deťom prostredie, kde sa budú cítiť pochopené. Snažme sa ich dobrom a pokojom viesť k Pánovi, hľadať spolu s nimi odpovede na otázky. Skúsme aj vo viere prekračovať svoje limity, lebo možno práve to sa môže stať inšpiráciou ľuďom okolo nás a azda aj tým najmenším. Túžme sa vcítiť do srdca dieťaťa a snažme sa pochopiť situáciu, ktorou si práve prechádza. Dajme mu pocítiť, že sme mu nablízku, stačí len úsmevom, či objatím. Snažme sa svojim životom ukazovať deťom pravé hodnoty, lebo ony sú našou nádejou. Hľa prichádzam Pane a chcem plniť tvoju vôľu pre mňa. Otváram oči, uši a svoje srdce, aby si doň mohol vstúpiť. Urob ma vnímavým na tvoje volanie a na potreby detí, aby som vždy mohol/a byť tam, kde ma chceš mať. Chcem nechať v sebe zomrieť pýchu

a všetko, čo ma ťaží, aby si každú čiastočku môjho vnútra mohol naplniť iba ty. Prosím príd' a konaj cezo mňa!

Lenky

Pôst

Hoci sa môžeme postiť počas celého roka, asi najviac skloňovaný je „Veľký pôst.“ Príprava na najväčšiu obetu. Začína sa Popolcovou stredou, kedy kňaz poznačí popolom naše čelo. „Kajajte sa a verte evanjeliu... Prach si a na prach sa obrátiš“. Prach pripomína ľudskú pominuteľnosť a kríž je znakom spásy. Je to čas prípravy, stíšenia sa. Pôst má tri piliere.

1. modlitba: Modlíme sa dostatočne a dobre? Je to veľmi ťažké posúdiť. Záleží na každom z nás. Myslím však, že Boh od nás s láskou prijíma každú modlitbu, myšlienku, povzdych, ktorý vychádza zo srdca.

2. odriekanie (pôst): Odrieknuť si môžeme hocičo. Jedlo, alkohol, cigarety, zábavu... je to také jednoduché. V skutočnosti, čoho sa dokážeme vzdať na tak krátku dobu? Čo je to s porovnaním toho, akú obeť priniesol Ježiš?

3. dávanie (almužna): Zamýšľam sa. Čo si pod tým predstavujem? Možno dať niečo čo mi prebýva. Možno podať pohár vody smädnému, chlieb hladnému, prikrývku uzimnému. Možno stačí úsmev osamelému. A možno pohladať trpiaceho. Nezaoberať sa sebou, ale vypočuť každého, kto ťa o to požiada. Je toho toľko, čo môžeme

dať.

Vstúpme teda do seba a s úctou sa pripravme na najväčší prejav lásky. On sa obetoval za nás... On je tu tak blízko nás... On bdie aj keď my spíme.

AI

Ako sme sa pripravovali na Vianoce

Hoci bol tohtoročný advent veľmi krátky, bolo veľa príležitostí ako sme sa mohli pripraviť na sviatok narodenia Pána Ježiša. Existuje množstvo adventných aktivít, ktorými sme si mohli spríjemniť toto obdobie. Na začiatku decembra sme zapálili prvú adventnú sviecu na adventnom venči. Počas adventusme mali možnosť sa zúčastniť v skorých ranných hodinách na rorátnych svätých omšiach pri svetle sviec a zažiť tak nevšednú atmosféru. Deti našej farnosti sa mali možnosť zapojiť do aktivity Adventný strom, ktorý bol v kostole a mohli ho polievať svojimi dobrými skutkami a modlitbami. Strom naozaj do Vianoc vyrástol a deti ho napokon vyzdobili hviezdíčkami. Aj svätá rodina našla prístrešie u niektorých rodín, ktoré ju prichýlili vo svojom dome. Obraz svätej rodiny i s krátkou pobožnosťou putoval počas deviatnika z rodiny do rodiny. Do kostola sv. Martina prišiel aj tento rok svätý Mikuláš, na ktorého sa tešilo množstvo detí. Cez advent sme mohli prísť na detské sväté omše, zúčastniť sa tradičnej Pernikiády v kul-

túrnom dome, prípadne zapojiť sa do upratovania v kostole, či zobrať si betlehemske svetlo, ktoré nám priniesli obetaví skauti zo Serede. Mohli sme podporiť kresťanské kníhkupectvo kúpou dobrej knihy, upratať vo svojom šatníku, v knižnici, zminimalizovať počet hračiek, ktoré ležia v kúte detskej izby a nikto sa s nimi nehra. Možno by niekoho potešili. Niektorí z nás sa podeli o svoje vianočné koláče, vyrobili pre niekoho vianočné ozdoby, zriekli sa mikulášskej dobroty, prípadne zavolali starkým. Taktiež mohlo byť príjemné zobrať svoju rodinu na vianočné trhy, urobiť zopár spoločných fotografií, podporiť charitu, nadáciu, pozrieť si spolu vianočný film, zahrať sa spoločenskú hru, ozdobiť stromček, či zaspievať koledy. Bolo veľa príležitostí ako urobiť druhým radosť. Najdôležitejšia však zo všetkých príprav bola tá duchov-

ná, spojená s možnosťou spoločnej predvianočnej svätej spovede. Pre mňa osobne bol tohtoročný advent trochu iný ako tie predošlé. Hoci som mala veľa pracovných povinností, cítila som sa vnútorne oveľa slobodnejšia. Vedela som, čo všetko ma čaká, čo musím stihnúť do Vianoc urobiť. Začala som postupne upúšťať od svojich požiadaviek a stanovených cieľov. Zistila som, že často venujem svoj čas nepodstatným veciam. Určila som si priority, zriekla sa niektorých vecí a zamerala svoju pozornosť na podstatu Vianoc, vnútorne som sa stíšila, obmedzila prísun informácií, ktorými som bola bombardovaná z médií, či sociálnych sietí. U nás doma sme si urobili adventnú aktivitu Jesseho strom, ktorá spočívala v dennom čítaní vybraných úryvkov z Písma. Jesseho strom predstavoval rodokmeň Ježiša Krista. Spoznali sme lepšie osoby a udalosti zo Starého zákona a každý deň sme si po prečítaní úryvku zo Svätého Písma prilepili na papierový plagát v tvare stromu symbol zodpovedajúci danému čítaniu. A to bola naša cesta za Ježišom do Betlehema. Bolo ešte zopár vecí, ktoré sa mi páčili. Napríklad po Vianociach bola atmosféra štvrtkovej pobožnosti po svätej omši jedinečná. Svetlá v kostole zhasnuté, stromčeky rozsvietené a reflektor, ktorý ožaroval Ježiša prítomného v Oltárnej sviatosti. Nádherné! Alebo kolednícka akcia Dobrá novina, do ktorej sa zapojili rodiny s deťmi. A na záver Jasličková pobožnosť, ktorá

sa uskutočnila vďaka obetavým ľuďom a šikovným mladým hercom z našej farnosti. Využil/-a som niektorú z týchto možností aj ja, aby som stretol/-a s Ježišom?

MK

Trojkráľový koncert

V našej farnosti sa už stalo tradíciou, že každoročne 6. januára na sviatok Zjavenia Pána organizuje Suchovský spevácky zbor v spolupráci s Farským úradom a Obecným úradom v Suchej nad Parnou Trojkráľový koncert. V tomto roku prijal naše pozvanie miešaný spevácky zbor Coro Laudamus z Piešťan pod vedením pána dirigenta Jána Procházkcu. S uvedeným zborom udržiava Suchovský spevácky zbor dlhoročné priateľské vzťahy, ktoré nadviazal ešte za čias, keď náš zbor viedol pán dirigent Zefirín Hečko. Koncert sa konal vo farskom kostole v Suchej nad Parnou, kde všetkých prítomných krátkym príhovorom privítal náš pán farár vdp. Milan Cehlárik. Zbor Coro Laudamus sa vo svojom

programe predstavil škálou skladieb viacerých štýlových období. Zazneli skladby sakrálné a mariánske, spirituály, tradicionály a vianočné piesne a koledy. Program konferovala členka zboru Coro Laudamus pani Zlatica Wandracseková. V závere koncertu nechýbala pieseň Tichá noc, ktorú si spolu so zborom zaspievali aj diváci. Krásny umelecký prejav tohto hudobného telesa bol odmenený veľkým potleskom od obecnstva. Na záver sa účinkujúcim a divákovi poďakovala dirigentka domáceho zboru Alena Baranovičová a pánu dirigentovi Jánovi Prochádzkovi odovzdala kvetinový dar. Nasledovalo spoločné posedenie obidvoch zborov v kultúrnom dome, kde sme si okrem občerstvenia zaspomínali na spoločné zážitky a spolu aj zaspievali. Chceli by sme sa aj touto cestou poďakovať všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k zorganizovaniu a priebehu tohto podujatia a k vytvoreniu krásnej atmosféry, v ktorej sme spoločne

prežili sviatočné popoludnie. Zostanú nám pekné spomienky.

Alena Baranovičová

Vianočný koncert v Abraháme

Suchovský spevácky zbor prijal pozvanie z farnosti Abrahám vystúpiť na sviatok sv. Štefana s vianočným koncertom v tamojšom farskom kostole svätého patriarchu Abraháma. V úvode koncertu privítal náš zbor a všetkých divákov domáci pán farár vdp. Ondrej Chrvala. Koncertný program bol zostavený z hudobných blokov sakrálnych skladieb, mariánskych piesní, spirituálov a vianočných piesní a kolied pod vedením dirigentky Aleny Baranovičovej. Niektoré skladby dirigoval Jozef Hečko. Medzi jednotlivými hudobnými blokmi zazneli básne o Vianociach a o Panne Márii, ktoré zarecitovali Alena Lastovičková,

Mária Moravčíková a Helena Tajcnárová. Sóna zaspievali Alena Marhavá, Jozef Hečko, vdp. Milan Cehlárik, Andrea Izakovičová, Mária Moravčíková, Štefan Mazúr, Milan Minarovič a Stanislava Oravcová. Program konferoval člen nášho zboru Peter Fandl, ktorý pred záverečnou Tichou nocou pozval všetkých divákov, aby si túto nádhernú vianočnú pieseň zaspievali spolu so zborom. Celý program vyznel veľmi pekne a slávnostne, bol to duchovný a kultúrny zážitok. Odrazilo sa to aj na potlesku divákov, niektorí nám ešte aj vonku po koncerte vyjadrili pozitívnu odozvu. Strávili sme tak spoločne krásne sviatočné vianočné popoludnie spolu s domácimi vo farnosti Abrahám, na ktorom boli prítomní aj náš pán farár vdp. Milan Cehlárik a miestny pán farár vdp. Ondrej Chrvala. Chceli by sme sa aj touto cestou poďakovať organizátorom za pozvanie na koncert a spoločné posedenie po koncerte na miestnej fare a všetkým prítomným za vytvorenie krásnej atmosféry a obohacujúci zážitok.

Alena Baranovičová

Prekvapenie na svätej omši na sviatok Svätej rodiny

Bol som oslovený, aby som zverejnil príhovor prednesený počas kázne na svätej omši na sviatok Svätej rodiny. Najskôr som odmietol. Po dlhšom

uvážení som sa napokon rozhodol, že po viacerých dobrých ohlasoch, kde som videl, že ľudia pochopili pointu povedaného, bude dobré, keď ľudia, ktorí na konkrétnej svätej omši neboli, budú mať možnosť si tento príhovor aspoň prečítať. Po evanjeliu pán farár vyzval niekoho ženatého, alebo vydatú, či by sa nechcel(a) vyjadriť k manželstvu, alebo k rodine, lebo im by to hádam viac prináležalo ako jemu. Ľudia ostali prekvapení, možno v laviciach prikrčení, keď vyzýval niektoré mená. Najviac však ostal prekvapený samotný pán farár, keď z boku k nemu pristúpil jeden odvážlivec, ktorého vlastne ani nečakal. Týmto vylučujem akúkoľvek dohodu medzi nimi. V roku 2020, keď pán farár začal pôsobiť v našej obci, tiež vyzval takýmto spôsobom ľudí na príhovor. Kým som sa vtedy prebral z prekvapenia, začal kázať a prísť s receptom na dlhoveké manželstvo, ktoré som mal v rodičovskom príhovore pri vydaji prvej dcéry v roku 2016, bolo už neskoro. V roku 2021 som vydával druhú dcéru a do rodičovského príhovoru pribudol druhý recept na šťastné manželstvo. Vyzbrojený týmito receptami som teda prekvapil úplne všetkých. Keďže nie som ani rétor ani kazateľ, ale večný trémista, ospravedlňujem sa za laický prejav v kostole. No a poďme na samotný príhovor: Som vyše tridsaťsedem rokov ženatý a chcel by som sa k

manželstvu vyjadriť dvoma receptami. Prvý je na šťastné manželstvo a druhý na dlhoveké manželstvo. Ak vám niekto ponúkne univerzálny recept na šťastné manželstvo, hoci by to bol najlepší kamarát, rodičia, alebo psychológ, neverte mu. Ľudia sú jedineční. Každý má iné chute, iné životné potreby. Niekomu vyhovuje to, inému ono. Recept na šťastné manželstvo si preto musia vytvárať manželia sami. Keď jeden z partnerov dá do spoločného jedla napríklad feferónku a druhý nemá rád štipľavé, nebude totomu druhému chutiť. Tak aj keď do manželského receptu vložíte ingredienciu, napr.: neveru, opilstvo, fajčenie, vysedávanie na kávičke, flámovanie s kamarátmi, workoholizmus... a druhému partnerovi to nebude vyhovovať, takéto manželstvo nemôže byť šťastné. Preto, ak by sa vo vašom manželskom recepte vyskytla ingrediencia, ktorá nevyhovuje obidvom, treba ju vyhodiť a viac ju tam nedávať. Pri druhom recepte si pomôžem skutočným príbehom: Konala sa zlatá svadba, teda päťdesiate výročie spoločného života. Kedysi boli takéto svadby pomerne bežné. V našom kostole sa v roku 1947 konalo poďakovanie za päťdesiat rokov spoločného života hneď pre tri páry, čo zdokumentovala aj Slovenská televízia. Dnes je zlatá svadba skôr rarita, preto sa jej zúčastnili aj médiá. Jedna redaktorka,

ktorej sa rozpadlo niekoľko partnerských vzťahov, zobrala mikrofón a položila týmto zlatým manželom otázku: „Ako ste mohli vydržať takto dlho spolu? Mohli by ste mi dať recept na také dlhé manželstvo?“ Pán sa na ňu milo pozrel a odpovedal jednou vetou: „Viete, keď sme sa my brali, bola doba, kedy sa ešte dalo všetko opraviť.“ Či túto hlbokú myšlienku redaktorka pochopila, nevieme. Zložila mikrofón a odišla. Áno bola doba, kedy sa všetko opravovalo. Opravovali sa veci v domácnosti, deťom hračky, vedeli sme si opraviť vypínač, zásuvku, bicykel, šikovnejší motorku, auto. Ale opravovali sa hlavne vzťahy. Susedské, kamarátske, priateľské, kolegiálne, partnerské, manželské. Dnes je doba, kedy sa nedá opraviť takmer nič. Všetko sa vymieňa za nové. Preto prajem vám všetkým a hlavne mladým, aj budúcim manželom, aby keď na vašej zlatej svadbe sa či už redaktorka, redaktor, alebo hocikto iný opýta na recept vášho dlhovekého manželstva, odpovedali parafrázou tohoto zlatého manžela: „Viete, keď my sme sa brali, bola doba, kedy sa už nič nedalo opraviť. Všetko sa menilo za nové. Jediné čo nás naučili opravovať naši rodičia a starí rodičia, bola oprava vzťahov. Dokázali sme si opraviť vzťahy susedské, kamarátske, priateľské, kolegiálne, partnerské, ale hlavne ten náš vzťah manželský. Pán farár

Kolpák, ktorý pôsobil v našej farnosti a ktorého z tohto miesta pozdravujem, by to ukončil slovami: „Trochu sa nad tým zamyslime!“

SMVHT

Jesenná brigáda

Koniec októbra zvykneme spájať s návštevou cintorínov a spomínaním na našich blízkych, ktorí už nie sú medzi nami. Tradične v tomto pred dušičkovom čase organizuje naše Združenie dôchodcov v Suchej n/P. brigádu na úprave a čistení cintorína a okolia kostola. V pondelok 23.10. 2023 dopoludnia sa 41 seniorov zo Suchej n/P., ale i zo Zvončína pustilo do odpratávania opadaného lístia, suchej trávy, ale i náletových drevín, ktoré nemali šancu proti našim hrabliam, metlám a nožniciam a tak plnili mechy na odpad. Aj niektoré staré šípy z predzáhradky fary zásluhou mužskej časti našej senior-brigády nabrali smer do kontajnerov. Veľké ďakujem patrí Jánovi Dubovskému, Rudolfovi Melknerovi a Bohušovi Zofčíkovi, ktorí vykonali veľký kus práce. Po dohode s pánom farárom, vykopali staré šípy, odstránili ich a všetko pokopali. Tak isto vďaka všetkým, ktorí boli na brigáde. Urobili sme kus užitočnej práce. Optimizmus a úsmevy na tvári nám vyvolali nielen hojné slnečné lúče, ale aj spomienky na našu dobrovoľnú i nedobrovoľnú brigádnickú mladosť. Najmä o tú mladosť nám

išlo, aj keď už nie na tele, ale určite ešte zostala na duši. Za výborný obed na záver poludnia patrí vďaka p. starostovi a šikovnému personálu kuchyne v kultúrnom dome. Ďakujem všetkým!

Predseda združenia dôchodcov:
František Oboril

November - december v našej farnosti

krsty:

- * Leia Divileková, Košolná
- * Damian Kristián Gažo, Suchá
- * Nina Mirgová, Suchá
- * Nina Konečná, Bohdanovce nad Trnavou

pohreby:

- + Viliam Jamrich, Suchá
- + Štefan Halaksa, Košolná
- + Barbora Surová, Košolná
- + Štefan Čerepaňa, Zvončín

Farské oznamy

Bohoslužby na január - február 2024

*rozpis je orientačný, rozhodujúce sú
nedel'né farské oznamy*

Sv. omše cez týždeň

utorok až piatok v Suchej o 18.00

streda v Košolnej o 17:00

štvrtok vo Zvončine o 17:00

nedel'a: v Suchej 7:30 a 10:30; Zvončín,
Košolná 9:00 (sobota večer 18:00 s
platnosťou na nedeľu)

Rozhodujúce sú farské oznamy.

litánie

v Suchej v prvú nedeľu po farskej sv.
omši

adorácia

vždy vo štvrtok po večernej sv. omši

Sviatky a významné dni január – február 2024:

18.-25. január – Týždeň modlitieb za
jednotu kresťanov

11. február – 32. Svetový deň
chorých

14. február – polcová streda

*„Nenechajme sa zviest' falošnými roz-
umami tohto sveta, ale nasledujme Ježiša
ako jediného bezpečného vodcu, ktorý
dáva zmysel nášmu životu.“*

pápež František

Úmysly Apoštolátu modlitby na január 2024

- **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa, aby nám Duch Svätý pomáhal vnímať dar rozmanitých chariziem v kresťanských spoločenstvách, ako aj objavovať bohatstvo rozličných tradícií a obradov v Katolíckej cirkvi.
- **Úmysel našich biskupov:** Aby sa kresťania a všetci ľudia dobrej vôle pestovaním pokoja vo svojom srdci zasadovali za mier a spravodlivosť vo svete.

Úmysly Apoštolátu modlitby na február 2024

- **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa za nevyliciteľne chorých a za ich rodiny, aby vždy mali potrebnú zdravotnú i duchovnú starostlivosť a sprevádzanie.
- **Úmysel našich biskupov:** Aby sme sa podľa príkladu preblahoslavenej Panny Márie nesením vlastných krížov pripájali ku Kristovmu vykupiteľskému dielu.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť
Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.:
033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Milan Cehlárik, administrátor
grafický editor: Daniela Zsigraiová
náklad: 200 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave zo dňa 3.8.1998, č. 2663/98

Registrácia MK SR, č. 1/2001

ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok